

Hun er dansk præst på den anden side af kloden

Familielivet med mand og to små børn går hånd i hånd med præstegerningen for danske Anja Grønne Mathiassen, der sidste år flyttede fra den danske sømandskirke midt i New York til New Zealand. Men uanset hvor familien bor i verden, holdes de danske traditioner i hævd

Dunedin, New Zealand

■ Selv om Anja Grønne Mathiassens hjem er på den anden side af kloden – så langt fra Danmark, man næsten kan komme, så er stemningen og indretningen i det lille træhus på en af byen Dunedins utallige bakker umiskendelig dansk. Både grundet de få klassiske, danske møbler og især takket være Anjas væsen og tilgang til livet. Der er ingen tvivl om, at uanset hvor den danske præst og hendes lille familie befinder sig, så er de danske traditioner og værdier altid i fokus.

– Mine børn skal kende dem – jul, påske, pinse – og de skal vide, hvor deres forældre stammer fra, uanset hvor vi bor. Men det er lidt svært her i New Zealand, hvor årstiderne jo er omvendte. Her holder man jul med picnic og en tur på stranden, men det er slet ikke mig, så vi ”julede” på dansk midt i sommervarmen! Fastelavn er for mig en anden vigtig dansk tradition, som man slet ikke kender her, så nu må vi se, hvad vi kan arrangere,” siger en smilende Anja Grønne Mathiassen henover et dansk frokostbord serveret i haven og med velduftende hjemmebagt brød.

Magisk liv med afsavn

Sammen med sin danske kæreste, fysiklæktor Mikkel F. Andersen, og deres søn Valde flyttede den 38-årige teolog fra New York City til New Zealand for et års tid siden, og i august kom Matilda til verden. Springet fra dansk fuldtidspræst i den pulserende, amerikanske millionby til hjemmegående mor på den sydlige halvkugle var stort.

– Jeg er ikke i tvivl om, at vi kan få alt i livet, men bare ikke

Mine børn skal kende deres

på en og samme tid. Og lige nu er det tid for mig til at hellige mig min familie. Det kan ikke være anderledes. Det er her, mit hjerte er, og her, jeg genoplever, hvor magisk, positivt overraskende og enkelt livet kan være. At jeg er med til at starte en dansk kirke op i New Zealand hænger sammen med, at jeg også elsker at være præst, og at jeg trods alt ikke kan lade være. Mine visioner og ambitioner har ikke taget skade af, at jeg er flyttet og blevet fuldtidsmor for en tid.

At være så langt hjemmefra har dog sin pris, især nu hvor Anja er blevet mor. Der mangler et vigtigt element i børnenes opvækst.

– Deres bedsteforældre er jo i Danmark, og det er en meget høj pris at betale. Men det er altså

et af de afkald, der er, når man vælger et liv i udlandet.

Heldigvis har der allerede været familiebesøg fra Danmark indtil flere gange. Blandt andet var Anjas mor i Dunedin i to måneder omkring Matildas fødsel.

– Familiens besøg er med til at holde fast i de danske traditioner og rødder, som jo er en stor del af børnenes baggrund og familiens historie.

Anja og Mikkel er også enige om, at deres børn på et tidspunkt skal gå i en dansk folkeskole i mindst et års tid, så de for alvor kan opleve at være danske.

Trods afsavn er der ingen tvivl om, at Anja, Mikkel, Valde og Matilda stortrives i udlandet. For Anja er det dog lidt af en pudsig indrømmelse, for før hun

mødte Mikkel tilbage i 1999 i Århus, havde hun lovet sig selv, at hun aldrig ville bo uden for Danmark.

Konstant hjemve

– Jeg havde været på Filippinerne i seks måneder i forbindelse med mit studie og havde konstant hjemve. Jeg indså da, at jeg hørte hjemme i Danmark, mindes Anja, der dengang bestemt heller ikke drømte om at få børn.

Mikkels livsdrøm derimod har altid været at bo i udlandet, og efter endt studietid rejste han til Israel i tre år. Anja blev i Århus, men flyttede året efter til Vestjylland, hvor hun fik et vikariat som præst i de to små sogne, Thorsted og Hover.

▲ I dag fylder moderrollen meget, og det passer Anja vældig godt, omend hun også er glad for opgaven med at etablere den danske kirke i New Zealand. Hun er – til sin egen store overraskelse – lykkelig for at bo i udlandet

► Anja og Mikkel er begejstrede for at bo i New Zealand, alligevel sætter de pris på at være danske og sætter en ære i at lære deres to børn om de danske traditioner

Dunedin ligger smukt

Byen Dunedin er grundlagt af skotske immigranter i 1848 og ligger sydligt på østkysten af New Zealands Sydø i et meget kuperet område. Byen ligger ud til Stillehavet og har et rigt dyreliv. Således findes her verdens eneste fastlands ynglekoloni for den graciøse albatros, the Royal Albatros, og her er søløver, pingviner, sæler og et utal af fugle.

– Newzealænderne er ikke så forskellige fra os danskere, som f.eks. amerikanerne er. Deres humor minder meget om vores, og vi er faldet godt til herude, siger Anja med lille Matilda på armen

▲ Anja Grønne er født og opvokset i Jylland. Som teenager drømte hun om at blive skuespiller, men det varede kun lige indtil, hun overværede en gudstjeneste med en meget inspirerende præst. Nu er hun selv præst – men langt hjemmefra

– Det var et fantastisk sted at arbejde med bare 1.200 sognebørn og en god kirketradition. Da vikariatet udløb, måtte jeg tage nogle valg og finde ud af, hvordan vi skulle leve vores liv. Pludselig kunne jeg godt forestille mig selv i jobbet som præst i udlandet, og derfor søgte jeg stil-

lingen i New York, da den blev ledig i 2004.

Anja følte sig hjemme i storbyen med det samme og nød de mange udfordringer.

– Der er cirka 1.500 danskere i menigheden, og jeg elskede at være sammen med dem og være med til at skabe et rum, hvor alle følte sig velkomne og accepteret. Jeg ville også gerne nedbryde nogle af de fordomme, der eksisterer, såsom at alt kirkeligt arbejde handler om at folde sine hænder og være from, og at man kun kan mødes over en kop kaffe med blødt brød! Og da der manglede et ”hipt” sted for singler og dem uden børn, etablerede jeg en netværksgruppe, der blev lidt af et hjertebarn for mig.

Alt flaskede sig. Mikkel fik også job i USA, og i 2005 blev de forældre til Valde. Snart kunne Anja dog mærke, at New York ikke netop var stedet, hvor hendes lille søn skulle vokse op, og sammen begyndte hun og Mikkel at lægge planer.

– Nu var Mikkel jo kommet til USA for min skyld, så det var hans tur til at vælge land, men der måtte gerne være varmt hele året, og jeg ville helst til et

engelsktalende land, siger Anja og griner lidt af, at hun nu for alvor var blevet bidt af at bo i udlandet.

Naturen overvælder

Valget faldt på New Zealand, der er seks gange større end Danmark. Der er ikke varmt hele året, men vejret er alligevel mildere end i Danmark, og den lille familie er meget glad for at bo i Dunedin, der ligger midt i den smukkeste natur. Netop naturen betyder meget for Anja, hvilket har overrasket hende, fordi hun var så begejstret for at bo midt i New Yorks stenjungle.

– Naturen herude gør mig så lykkelig. Det er herfra, jeg får min styrke, ud over den jeg får fra teologiske tanker, venner, familie og Gud. Vi har en skøn udsigt fra vores hus, og at kunne se så langt, højt og smukt hver eneste dag er et stort plus. Det er jo sandt, hvad der er skrevet om naturens healende kræfter i blandt andet de danske salmer, understreger Anja og drejer samtalen ind på den opgave, hun sammen med de tre danske konsuler i New Zealand er ved at løse. Nemlig at etablere en dansk kirke for landets danske immigranter.

– Det bliver en anden måde at være præst på, for i modsætning til

New York så er menigheden i New Zealand spredt ud over hele landet. Jeg håber alligevel, at jeg bliver inviteret ind i folks liv via personlige møder, begravelser, vielser, dåb, gudstjenester og kulturelle arrangementer.

Anja er overbevist om, at behovet for en dansk præst i New Zealand er det samme, som behovet for en dansk præst i Danmark.

– Det er ikke noget, de fleste tænker over, før de skal bruge en præst til en kirkelig handling. Alligevel tror jeg, at det kan være en trøst for nogle at vide, at der er en dansk præst, man altid kan kontakte.

For Anja er arbejdet med kirken i New Zealand primært en ulønnet opgave, hvorfor hun håber på lidt økonomisk opbakning, f.eks. fra forskellige fonde, så der er midler til, at hun kan komme rundt i New Zealand og møde sin menighed.

– Det vil være alle tiders, hvis den danske kirke her kan blive godt rodfæstet. □

Anjas hjemmeside:
www.danishchurchnz.org/

Tekst og foto: Kirsten Rødsgaard-Mathiesen

redaktionen@familiejournalen.dk